

ACC. N:R. No. 8001: 1-8.

Landskap: Blekinge Upptecknat av: A. O. Waldemarsson
 Härad: Medelstads. Adress: Ängelholm
 Socken: Fridlevstad. Berättat av: Hanna Lundgren
 Uppteckningsår: 1941 Född år 1885 i Fridlevstad?

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ädskallegrök i betvel.	sid. 1.
Skogsmanan	" 2.
Spöken tar ett ljul.	" 3.
Tomtar.	" 3-4.
Pöslingar	" 4-5.
"Leten".	5-6.
Ställa häppen utafn.	6.
Bäuplockning.	7-8.

ACC. N:R. M. 8001:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

På farfars tid var det någon
som hade rätt honom att skaffa
ett bettel till hästen som där
fanns en spik som skulle ha
settit i en dödsöskalle. Det skulle
vara bra för något. Han fick
tag på ett sådant fjöck och
läng spik som fastvattes på
en ställning så hästen skulle
ha spiken i munnen. Men
betlet var så tungt att det
användes knygspott på någon
häst utan resultat som bote-
medel. Det kom nämligen
så många människor och
bad att få skapa litet av
spiken. Avskuret lade de
i mjölk som togs in i mjölk

och ni. Det skulle bota mest
sugelösa sjukar. Sjukan var
nästan avskrapad på mitten
men som först började av
skrapa på det var jag inte.

När jag skulle fara till
Karlskrona dit det var 4 mil
fick han resa sex dagar och
komma hem nästa. När han
reste stod farmor och tvände
de dagen med uppkarlade
ärmar. Nästa dag på hemvä-
gen när han kom till Abnaryd
där det var stora branta backar
mötte han skogsruvaren i far-
mors skymnad med uppkar-
lade ärmar och degiga händer.
Lasset blev så tungt att hästarna

sj kunde dra sig ut och spilla
de genom betölet. Men då de hoppa-
de fram av och sprang in i skogen
och sedan körde han hem med
hästarna det vildaste de kunde.

Där vid brinkarna var andra
språken också. De tog av sig hjul
från sin vagn och då sade de ängen
som körde: "Ja han ni tagit hjulet
så får ni också hålla i kassan
tills jag kommer hem!" Och så kör-
de han hem med 3 hjul. När
de körde in på gården kom hjulet
kastat in efter dem.

På en ställe var där så mycket
tomtar och de höll på att kända
deg för att baka. Men tomterna
satt in hela dagen i ngen för

de förstod inte att de skulle göra
kakt.

På ett annat ställe skulle tom-
tarna hjälpa drängen att "bära
av logen" medan drängen vilade
sig. Drängen menade därmed
att de skulle hålla sidan i säcken
och bära bära in den. Men när
drängen vaknade hade tomtar-
na flyttat hela lagruden en
bit för de hade missuppfattat
drängens ord.

Tomtarna var så staka,
de hade tur med sig och de
drog till gåden.

Pöslingar. När modern föt barn
var de rädda för sidant ont. Hon
skulle ha en portubok i handen

innan hon blev kyrktägen. Det
var bäst att lägga en psalm-
bok eller en på barnet. Pjös-
tingarna kunde på natten
nästan draga barnet ända ner
till moderns fötter. De kunde
f. o. m. säga barnet från henne
under diändet. De voro rädda
att pjöslingarna skulle kunna
kväva både barn och stora.

Det var en som kastade en
pjösling i göbet och då var det
bara precis som en svamp.

Om de lade fram skäl i psalm-
bok kom pjöslingarna ej in.
Folk kunde bli "betena" - blev
stötta och fick frorra. Det var
en diäng här som blev väldigt

låt leten. Han skulle lägga en
fil inuti en dubbelvit halv-
duk och rulla ihop den och
vi skulle han föra den runt
hela kroppen. Han tog några
varv runt och vi skulle han
se efter om filen kommit fram
ur halsduken för då skulle det
onda sitta där på det ställe som
filen tröps fram. I stället för en
fil kunde de lägga en sax eller
annat stål i halsduken.

Alfred som bodde nere vid
sjön brukade alltid låta kyp-
pen stå utanför när han gick
in så kom där inget ont med in.
Han trodde att det kom från
sjön. Den gång när det blåste

rydligt i spisen både han: "Barn
blås!" och då för äldre barn med
från spisen och ut på gatorna.

De fattiga brukade plöcka bär
och sälja dem i staden. De gick i
stora sällskap och låg och vilade
över natten när de skulle in
till staden. Ibland kunde de
gå styg med sig så bördan blev
så tung som en hel kavel som
satte sig på axeln. De tvätades
så. De plöckade bären i korgar
på 1 och 1/2 liter. Det var små flä-
dade korgar. Höga och smala och
med en vit duk över varje korg
som bars i en liten greps vid
en hand som när man plöckade.
Det var så att korgarna ^{na} satte sig i en fick

ACC. N:R. M. 8001:8.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

slut och kong och staplades på
varandra. De kunde ha 20-30 kon-
gar med sig.

Bäckong.

Lingon plöjde de och köide
in med i stora lass.